

Dos mesos i un dia al Nepal (XXXIV)

text TONYO FIBLA

22-11-2008 Dissabte.

Yak Kharka (4018) – High Camp (4925)

M'he alçat per anar al vàter i el cel estava preciós, però l'aigua per rentar-te, com un vidre. Després he tornat a la meua caseta sense perdre massa temps contemplant el cel, doncs fa un fred que pela. Avui també dormim en casetes, com l'altre dia.

Quan ens hem alçat per a veure l'eixida del sol no hi havia ni un nuvolet al cel. La sortida del sol no ha estat massa espectacular ja que la cara de les muntanyes que nosaltres veiem avui no és la il·luminada pel sol, nosaltres veiem la muntanya amb la seua pròpia ombra. Les il·luminades pel sol estan ocultes per les parets del barranc.

La senda, per un paisatge completament pelat, ací no creix res, va pujant progressivament i de tant en tant hi ha que anar em compte perquè l'aigua dels rierols o fonts que passem està glaçada. Hi ha perill de pegar un esvaró i fer-nos mal. Hi ha una fina capa de gel, de vegades, completament transparent i que quasi no es veu. Anar en compte és suficient encara que en algun lloc se'ns fa un poc més difícil el pas ja que el camí és estret i tens paret per un costat i per l'altre, abisme. Baixem un poc per a creuar el riu per un pont penjant i després d'una molt forta i curta pujada anem planejant per terrenys on poden haver solses, un cartell ens ho adverteix: "Perill"

Al moment de passar per aquest indret amb un cert perill, Rajan senyalant-me el cartell em diu: "Si sentes soroll de que cauen pedres, corre."

Els vuit mils que hem estat veient van quedant darrere, per a poder veure'ls millor hem de guanyar altura i és el que hem de fer.

En un punt, planejant, apleguem a Thorung Pedi (Peu del coll), últim lloc habitat prop del coll.

Parem a dinar i després seguim, com quasi tots els turistes, 500 metres més amunt. Tot el que farem avui ja ho tindrem fet per demà, dia del pas a cinc mil metres ben complits. A l'hora de dinar he tingut un poc de mal de cap i m'he esglaiat un poc, però sembla que no ha estat res.

Seguim amunt. La pujada és dura, no cal negar-ho, però he pujat prou bé, no ha aplegat a una hora de camí. Per a Àlvar, ha estat més pesada. No li ha agarrat el cos bé i ha patit un poc.

La pujada és una hora de cascalls per on podem anar seguint uns dels molts caminets que han anat deixant els que han passat abans. Vas caminat amb el cap catxo i bufant. Poc a poc vas adquirint altura. Pares un moment. Mires als que venen darrera. Penses: això ja ho he passat. Mires cap amunt: més cascall, més caminets. Tornes a parar amb l'excusa de tirar una foto. Aprofites per respirar. Segueixes cap amunt. Mires i veus el mateix: pedres i senderes. Vas fent camí, vas pujant i, sí, al final veus l'hostal. Ja estic dalt. Ara a mirar com pugen els altres i tirar-los quatre fotos. Els guies, amb bon criteri, van els últims.

Una vegada instal·lats tots els turistes del grup a la mateixa habitació: Jatta, Dani, Àlvar i jo, hem pujat amb Rajan a una cresta propera per a veure les meravelloses vistes de totes les muntanyes que hem anat deixant darrera. Una passada!

Per la part de la vall que estem deixant, tot pics, per l'altra, per on hem de seguir demà de bon matí i no podem veure perquè serà encara de nit, les morrenes d'antigues glaceres i el camí que segueix pujant.

Quan s'ha fet fosc i hem anat a l'hostal, m'ha tornat el mal de cap, ara sí que m'he esglaiat de veritat. Era més fort i no passava. Li ho he dit a Rajan m'ha pres el pols i m'ha preguntat si tenia algun símptoma més. Li he dit que no. M'ha donat un quart de pastilla de Diamox, *acetazolamida*, (els escaladors el prenen per a combatre el mal d'altura) i m'ha fet prendre una sopa d'all. Es veu que la sopa d'all ho arregla tot. També m'ha preguntat les vegades que he pixat durant en tot el dia. M'ha dit que quatre són poques que he de beure més.

Me n'he anat a intentar dormir i en pegar la primera cabotada el mal de cap ha desaparegut. Tot tensió!

El ciclista benicarlando, Francisco López, campió d'Espanya

Conselleria ens envia amb la música a altra banda

Benicarló tancarà el conservatori municipal el pròxim curs escolar si conselleria de Cultura manté la retallada en les subvencions, mentre que l'Escola de Música, que depèn de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló, s'ha vist obligada a reduir hores de docència i augmentar les quotes als alumnes i socis. És la situació derivada de l'ordre de l'administració autonòmica que aplica espectaculars retallades a les subvencions que reben tots els anys aquestes entitats musicals.

text REDACCIÓ

En el cas del conservatori de música, s'ha reduït en un 65%, mentre que l'escola de música rebrà un 55% menys. En ambdós casos la situació frega el dramatisme per als afectats i per als òrgans gestors d'ambdues organitzacions educatives, que s'han vist obligats a aplicar diferents mesures de reajustament amb la intenció que no es vegem afectats els alumnes. En total seran prop de 400 els alumnes afectats per la mesura de l'administració autonòmica que, sembla, no haver-se'n adonat encara de l'immens potencial humà, creatiu i social que té en les societats musicals a més del que s'estalvia pel servei que li estan prestant i que, cas contrari, ella hauria d'assumir. I no parlem

només d'un patrimoni que, per ple dret ens hem guanyat a pols els valencians, estem parlant d'una alternativa d'oci per als nostres joves i per als milers d'aficionats a la música que gaudeixen amb les actuacions dels nostres intèrprets.

Apolo, Hathor, Sàrasuatī i tots els déus de la música han d'estar regirant-se en els seus trons: no hi ha hagut cap societat en la Història de la Humanitat que done l'esquena, de manera tan escandalosa, a un dels Arts més explotats per l'home per expressar els seus sentiments. I tot, amb el vist-i-plau del Partit Popular de la Comunitat Valenciana, la que més músics federats té a tot l'estat espanyol.

El ciclista benicarlando, Francisco López, campió d'Espanya

text i foto VICENT FERRER

El jove ciclista benicarlando Francisco López s'ha proclamat Campió d'Espanya de Ciclisme, dins la categoria cadet, en la prova de velocitat.

A més, va sumar altres dues medalles, una d'elles formant part de la Selecció Valenciana. El corredor de l'equip Novo-Info-Superpint, va disputar les proves en el Velòdrom Olímpic de la Vall d'Hebron a Barcelona, al costat d'altres corredors arribats de tots els punts de l'estat espanyol. El primer dia de competició es proclamava subcampió d'Espanya en els 500 metres contrarellotge individual. En la

segona jornada va formar part de l'equip de la Selecció Valenciana aconseguint, també, la medalla de bronze en velocitat. L'últim dia de competició va disputar la final de velocitat, imposant-se a tots els seus rivals i proclamant-se campió d'Espanya davant l'alegria del seu entrenador José Julián Balaguer, i compartint podi amb els representants de la Regió de Múrcia i del País Basc. Uns campionats en els que la Selecció Valenciana va finalitzar primera en el medaller. El jove ciclista, com ve sent habitual dins del protocol de l'Ajuntament de Benicarló, serà rebut en pròximes dates per l'alcalde de la ciutat Marcelino Domingo en el saló de sessions de la Casa Consistorial, tal com es ve fent amb tots els esportistes que aconsegueixen un Campionat d'Espanya.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Tot i la derrota, bon debut de l'Spórting

text i foto GREGORIO SEGARRA

L'Spórting Benicarló va debutar amb derrota a la pretemporada.

L'OD Sant Mateu va guanyar en el municipal per 0-1, en un partit en el que va haver dues parts clarament diferenciades. La primera, de domini absolut del quadre visitant, que va marcar prompte i va dominar a plaer a un Spórting on Alberto Ferrer va alinear a molts teòrics

suplents, i una segona part en la qual el tècnic benicarló va posar quasi tota la seua artilleria pesada en el camp, cosa que va fer que els visitants passaren de dominadors a dominats, si bé la bona actuació del seu porter Hassan va fer que pogueren mantenir la seua porteria a zero i endur-se el partit. Per part local és molt prompte per a fer valoracions, ja que tot just havien entrenat amb anterioritat al partit. I pel sant Mateu, van causar molt bona impressió dos juvenils: el porter Víctor i el davanter Borja.

Benicarló

II TORNEIG DE FRONTÓ A MÀ

"Ciutat de Benicarló"

ARREA-LI BONA

Club de pilota valenciana de Benicarló

1er Premi: 200 Euros

2n Premi: 100 Euros

POBLES PARTICIPANTS:

TÍRIG
BORRIOL
CASTELLÓ
BENICARLÓ

DIVENDRES 27 D'AGOST DEL 2010

A LES 18:00 HORES

I.E.S. JOAN COROMINES

"La retallada de conselleria afectarà també al temps de durada de les classes"

ve de la pàgina anterior

EL CONSERVATORI 'COMARCAL'

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, s'ha mostrat disposat a emprendre un front conjunt amb l'alcalde de Sogorb, Rafael Calvo, amb el qual li uneix el problema de tenir un conservatori de música dependent de les arques municipals. Domingo ha explicat que en aquests moments "estem esperant que Font de Mora ens confirme la data per a anar junts a una reunió amb ell". El primer edil benicarló lamentava que "al final els ajuntaments estem donant un servei que no és només de la ciutat, és comarcal, i que les arques municipals no poden mantenir" i confirmava que si la cosa continuava així "arribarà un moment que no ho podem assumir i donar com un servei". La retallada aplicada per conselleria en el cas del conservatori benicarló afecta al 65% de la subvenció rebuda l'any passat i que, a la pràctica, suposa cent mil euros menys d'aportació de l'administració autonòmica.

Domingo ha explicat que "enguany ja està fet el pressupost dins del pressupost municipal", que suposarà una aportació superior al mig milió d'euros i que a més es compta amb una nova subvenció de 60.000 euros que es rebrà de la Diputació Provincial. La diferència entre les aportacions de les administracions, sumades a les matrícules dels alumnes, i el cost total del servei, és l'import que assumeix el consistori. "Però si arriba finals de desembre i veiem que l'ajuntament ha d'aportar aqueixa quantitat de cara a l'any que ve, no estem en condicions de fer-ho", per la qual cosa cabria la possibilitat que el centre de formació musical tancara les seues portes. En aquests moments, el conservatori de música Mestre Feliu té matriculats 260 alumnes, dels

quels el 40% procedeixen de municipis de la comarca.

L'ESCOLA DE MÚSICA

En el cas dels alumnes de la Escola de Música, tenen molt clar que la seua vocació és la música i per això han donat suport la a decisió de la junta directiva i enguany es pagarà més per assistir a les seues classes. La Escola de Música de Benicarló, dependent de l'Associació Musical, és un centre reconegut i dependent del conservatori de música Mestre Feliu de Benicarló. En l'actualitat s'imparteixen 14 especialitats a un centenar d'alumnes, que pagaran de la seua butxaca la retallada pressupostària derivada de les subvencions rebudes des de la conselleria de Cultura. "Al principi comptàvem amb un 35% de retallada en les ajudes i quan posteriorment es va publicar l'ordre vam descobrir que era un 55%", explica Carlos Sánchez, president de l'associació. En el cas de la de Benicarló, la retallada suposa mantenir-se amb la meitat del pressupost econòmic per a cobrir tot l'any. La notícia va caure com un gerro d'aigua freda entre els músics qui, després de superar la sorpresa inicial, es van posar mans a l'obra per a intentar "que afectara el menys possible la vida normal de l'escola". Així, després de mantenir diferents reunions, la junta directiva va prendre una sèrie de decisions encaminades a que els alumnes reberen la mateixa qualitat d'ensenyament. "Hem hagut de fer un considerable reajustament en la gestió dels recursos que tenim, tocant tots els sectors", assegura Sánchez.

La primera de les mesures que es van adoptar va ser incrementar l'aportació que la pròpia associació fa a l'escola de música. Aquesta font de finançament, derivada de les quotes dels socis, obligarà "a privar de xicotetes coses a la pròpia banda" però

assegurarà la supervivència de l'escola de música. "Nosaltres tenim molt clar que hem d'apostar per l'escola, donat que és la nostra pedrera i anem a fer el possible perquè no desaparega", sosté el president de l'entitat. Una altra de les mesures d'ajustament que entraran en vigor a l'octubre, amb l'inici de les classes, és l'ajustament del temps de durada de les classes i l'augment de les quotes d'inscripció. Aquesta decisió, que en principi podria semblar conflictiva, ha estat consensuada amb els pares dels alumnes en una reunió informativa que es va mantenir només conèixer-se la retallada pressupostària. "Els pares van assumir la pujada de preus i tenien molt clar que si els seus fills volien estudiar música, els havien de donar suport".

D'altra banda, la retallada de conselleria afectarà també al temps de durada de les classes. Així, amb la intenció de mantenir les 14 especialitats obertes, l'associació ha elaborat "un organigrama d'horaris" que va augmentant el temps de formació conforme es va ascendint en el coneixement de les assignatures. Així, els més menuts tindran un menor temps de classe en el seu torn, adequat al seu nivell i edat, en benefici dels que es troben en graus superiors. En aquest sentit, el preu de les matrícules i els cursos va d'acord amb les hores de formació rebudes. Amb tot aquest reajustament "esperem que l'escola funcione amb total normalitat". Sánchez es mostrava així esperançat i es reafirmava en el compromís de l'entitat per mantenir oberta l'escola, malgrat que no corren bons temps per a ells. "No estem ací per a aconseguir que l'escola siga productiva econòmicament, sinó per a aconseguir que vinguen més alumnes i garantir-los una bona formació perquè després s'integren en la banda", va concloure.

TREBALLAR DES DE LA DISCAPACITAT

text i foto NATÀLIA SANZ

El Centre Ocupacional El Maestrat de Benicarló de l'Institut Valencià d'Atenció als Discapacitats i Acció Social (IVADIS) ha elaborat una Base de dades en la qual s'arregla el perfil laboral de les persones amb discapacitat de la comarca a fi de facilitar la seua inserció en el mercat de treball.

La iniciativa, que ha estat desenvolupada pels professionals del centre en col·laboració amb representants del teixit empresarial de la zona, va sorgir després de detectar que feia falta una bona gestió que evitara la fugida d'oportunitats d'ocupació per a les persones amb discapacitat. Així, fa uns mesos es va dirigir al centre ocupacional IVADIS a Benicarló el propietari de l'empresa ELECTRICITAT ARCADIO GREGORI per a plantejar la possibilitat de contractar a un usuari. L'anàlisi de l'empresari i de l'equip tècnic del centre va determinar que cap usuari

reunia les condicions del perfil professional del lloc a ocupar. Lluny de deixar passar l'oportunitat d'integrar a una persona amb discapacitat en el món laboral, els professionals del centre, en col·laboració amb representants del teixit empresarial de la zona, van començar a generar una base de dades de persones amb discapacitat de la comarca del Maestrat a fi que, encara que no foren usuaris del centre ocupacional de IVADIS, es pogueren beneficiar d'aquestes oportunitats.

A través d'aquest treball es va localitzar a un jove amb la qualificació de minusvàlida que estava finalitzant un Mòdul d'Informàtica en l'IES Joan Coromines de Benicarló i que reunia els requisits sol·licitats. El CO El Maestrat es va oferir com intermediari entre l'alumne, el seu tutor i la direcció de l'Institut i l'empresari, formalitzant-se un conveni de pràctiques. Finalitzat el període en pràctiques i els seus estudis d'Informàtica en l'Institut, l'empresari, satisfet amb el rendiment i l'actitud d'aquest jove amb discapacitat, el va contractar. El projecte de la base de dades de persones amb discapacitat és un exemple més de l'esforç de tots, usuaris, famílies i professionals per a impulsar la inserció sociolaboral d'aquest col·lectiu. No és la primera vegada que el centre ocupacional de Benicarló aconsegueix la inserció laboral d'un dels seus usuaris. Així, són diverses les empreses del municipi que s'han dirigit als professionals del centre per aconseguir la inserció laboral d'aquestes persones amb discapacitat. Aquesta labor ha afavorit que alguns dels empresaris hagen rebut diversos reconeixements per la seua labor en el camp de la integració empresarial. Un d'ells és la xarxa d'estacions de servei Batra, que van ser els primers a contractar a una persona amb discapacitat perquè formara part de la seua plantilla.

L'AGRICULTURA DE BENICARLÓ ES POTENCIA GRÀCIES A LA CARXOFA

text i foto REDACCIÓ

La producció de carxofa de Benicarló s'està ressentint de la crisi econòmica, malgrat l'intens treball de millora de cultiu i promoció que s'ha fet al llarg d'aquests últims anys. És un dels reptes que haurà de superar Jorge Llorach, el nou president del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló. Llorach ha accedit al càrrec després de les eleccions realitzades per l'ordre de conselleria de convocar comicis en els 15 consells reguladors de la Comunitat Valenciana. El nou president continuarà envoltat de l'equip anterior, amb Juan Giner com vicepresident i Guillermo Edo com secretari. "Seguirem el treball que s'ha fet fins a ara, que s'ha fet molt bé pel consell que hi ha hagut. Continuarem en la mateixa línia", anunciava el nou president. Així, Juanjo Melet ha deixat de ser oficialment el president del consell regulador de la Denominació d'Origen

Carxofa de Benicarló per a donar pas a Llorach, un agricultor de 32 anys que segueix la tradició familiar i amb experiència en el cultiu de varietats com la coliflor, l'enciam i la carxofa en la seua finca de la partida Covatelles.

Fent balanç de la seua gestió al capdavant del consell regulador, Juanjo Melet, es va mostrar especialment satisfet amb els avanços aconseguits en aquests cinc anys que ha estat en el càrrec. Melet recordava que "s'ha pogut donar a conèixer la carxofa de Benicarló per tota Espanya i alhora convertir-la en un símbol de la ciutat. Hem aconseguit que tota la gent de Benicarló s'haja identificat amb la carxofa i es convertisquen al mateix temps en ambaixadors de l'hortalissa allà on van", va indicar. A més, va puntualitzar que la DO ha ajudat molt "a potenciar l'agricultura de Benicarló. Ens faltava un producte que ens donara un prestigi i això ho hem aconseguit amb la carxofa."

XXX TORNEIG D'ESTIU DE FUTBOL SALA: Acabà el torneig

text i foto GREGORIO SEGARRA

Amb la disputa de les rondes finals eliminatòries, en l'última setmana de competició, va concloure la XXX edició del Torneig d'Estiu de Futbol-Sala.

Els quarts de final van oferir sorpreses, sobretot el primer dia, en el que els dos caps de sèrie: Instalaciones Santi i Tolsos Raiva, van ser eliminats respectivament per Pub Tortuga (als penals després d'acabar el partit 3-3) i per Gellida e Hijos, que va guanyar 1-0 en un partit en el qual ningú va fer mèrits per a perdre. El segon dia es va ajustar més al guió, al guanyar els dos favorits: Novo Informo per golejada (7-1) a Puchal Climatizaciones i Reformas Bevican/Pub Leyenda a All Stars Maracas (2-1), en un partit que els primers van tenir quasi sempre controlat, però que al final van acabar demanant l'hora. En semifinals, Gellida e Hijos va guanyar amb certa comoditat (5-2) a Pub Tortuga, que va acusar l'enorme desgast del dia anterior i Novo Informo, en un partit súper emocionant, va haver d'esperar a l'últim minut per a decantar al seu favor un partit que, durant bona part del mateix, semblava que anava a guanyar Reformas Bevican/Pub Leyenda. Sens dubte un dels millors partits dels últims anys en el campionat.

El partit pel 3r i 4t lloc el va guanyar (7-4) Reformas Bevican/Pub Leyenda i, en la gran final, es va repetir la història de la semifinal i Novo Informo va tenir de nou que remuntar, en la segona part, per a adjudicar-se el torneig, per

5-3, contra un Gellida e Hijos que en la primera meitat havia estat clarament superior. El lliurament de premis va comptar amb la presència de la Reina de les Festes, Noemí Senar Simó, i amb el Regidor d'Esports, Ximo Pérez Olló. El trofeu a l'esportivitat, en aquest cas trofeus a l'haver empatat dos equips al capdavant de la classificació, va ser para White @ Blue Publicitat i La Façana d'Or. Es va lliurar també un detall al jugador més veterà, Mohamed Talafe, de Nhada/Peluqueria Rachid, que amb 47 anys encara va jugar, va marcar i ho va celebrar amb una espectacular tombarella. I el trofeu al Millor Jugador del Torneig va anar a parar a les mans del capità del Peníscola FS, i jugador del Novo Informo en aquest campionat, Miguel Ángel Ibáñez "Migue". Resultats complets, classificacions i fotos del torneig en: www.esportsarin.com.

Meritxell Sospedra guanya la travessia del Alfacs

text i foto VICENT FERRER

La nedadora del Club Natació Benicarló Meritxell Sospedra Senar va guanyar la XXXII Edició de la travessia de la badia dels Alfacs que es va disputar diumenge passat en la zona del Delta de l'Ebre.

La travessia es va iniciar a les 10:00 hores des del port de Les Salines cobrint la distància de les 4 milles nàutiques en poc més de 1h 24m amb arribada al moll del Club Nàutic en el port de Sant Carles de la Ràpita. A aquesta prova, que puntaua per el campionat de

Catalunya de travessies, li donaven suport l'embarcació Salvamar, de la Marina Mercant, a més de diferents embarcacions del Club Nàutic de Sant Carles i piragüistes. El també nedador del club benicarló Víctor Montserrat Comes va aconseguir la segona posició en la mini travessia que es va disputar a l'interior del port rapitenc. Posteriorment en la seu del Club Nàutic de Sant Carles de la Ràpita es va realitzar el lliurament de trofeus als nedadors i nedadores participants on Víctor i Meritxell van rebre els seus trofeus de mans de les diferents autoritats que van tancar l'acte.

L'INICI DE LES OBRES DEL PLA CONFIANÇA MÉS TARD

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha endarrerit l'inici de les obres d'urbanització del carrer Cèsar Cataldo fins després de l'època estival. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, ha realitzat este anunci després que la conselleria d'Infraestructures haja adjudicat el projecte, que serà subvencionat amb fons del Pla Confiança.

La remodelació de Cèsar Cataldo i la seua travessia, l'avinguda de lecla, veuran modificat el seu calendari inicial "perquè no és lògic alçar carrers i interrompre el trànsit a l'agost, en plenes festes patronals i amb el turisme a la ciutat", assegurava Cuenca. A més, l'edil d'Urbanisme recordava que realitzar les obres en este mes estival haguera significat vulnerar l'ordenança municipal que impedisca este tipus d'actuacions a l'agost. La Conselleria d'Infraestructures i Transport ha adjudicat les obres per a la urbanització del carrer Cèsar Cataldo a Benicarló, que es finanjarà a través del Pla Confiança impulsat

per la Generalitat i té una inversió de 1.022.655 euros. L'objectiu d'esta actuació és renovar els actuals paviments, potenciant l'accés de vianants sobre el del trànsit rodad, i instal·lant elements que permeten diferenciar la zona d'altres de la ciutat. Tot això haurà de realitzar-se tenint en compte l'eliminació dels elements que suposen tot tipus de barreres arquitectòniques. El projecte també ha previst la millora de la xarxa de drenatge, la substitució de la xarxa d'aigua potable, la renovació de l'enllumenat públic i el soterrament d'algunes de les línies d'energia elèctrica que es troben aèries.

Durant la dècada dels 70 i 80, l'ajuntament de Benicarló va urbanitzar la zona d'eixamplament de la ciutat, en la que es troben ubicats estos dos vials. En l'actualitat, amb la política de renovació de la imatge urbana de la població, el Consistori ha considerat convenient procedir a la reurbanització d'este vial, continuació del passeig Ferreres Bretó, que discorre entre la plaça de la Constitució, la zona comercial del mercat i és paral·lela a la zona de vianants de recent creació que desemboca en el port.

INAUGURADA LA SEU DE L'ESTACIÓ NÀUTICA BENICARLÓ-PENÍSCOLA

text NATÀLIA SANZ

L'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola compta ja amb una nova seu en ple funcionament en els accessos del port de Peníscola.

La inauguració del local, compta amb la presència de la vicegerent del Patronat Provincial de Turisme de Castelló, Virginia Ochoa, els alcaldes d'ambdues poblacions, Marcelino Domingo i Andrés Martínez, el president de l'entitat, Enric Escuder, el president de l'Estació Nàutica de Sant Carles de la Ràpita, Llorenç Matamoros, a més de responsables i tècnics de les àrees de turisme de Benicarló i Peníscola així com un bon nombre de socis d'aquesta Estació Nàutica. Segons el gerent de l'estació nàutica, Nacho Bosch, "el nou local pretén no només servir com centre d'atenció al turista sinó també oferir una imatge de l'estació nàutica, que es pretén que siga de qualitat, de servei i d'alguna cosa que encara no es ven com hauria, com és un producte turístic diferent que combine aqueixes activitats d'oci complementàries amb hotels, restaurants, i amb activitats d'oci". Segons Bosch, comptar amb aquest nou local i l'engegada de l'estació facilitarà a llarg termini la "desestacionalització turística de Peníscola i Benicarló".

Per la seua banda, la vicegerent del Patronat Provincial de Turisme de Castelló va destacar els més de 120 quilòmetres de costa de la Comunitat Valenciana com "una possibilitat de riquesa econòmica

i promoció" i va animar a iniciatives com aquesta per a fer-lo possible, mentre que l'alcalde de Benicarló va avançar en la seua intervenció que prompte l'Estació Nàutica contarà també amb una seu similar en el port de Benicarló. El primer edil de Peníscola es va referir al seu torn a l'ampliació de l'actual port esportiu de Benicarló, assegurant que "són iniciatives que repercutiran en benefici de tots, tant dels ciutadans com dels socis d'aquesta Estació Nàutica Benicarló-Peníscola, o Peníscola Benicarló, en aquest cas l'ordre dels factors no altera el producte". Finalment, el president de l'entitat, Enric Escuder, va assegurar que "la nova seu proporcionarà una major eficàcia logística de cara a la promoció de les activitats dels nostres associats,- va assegurar Escuder-, a més de l'efecte multiplicador que suposa comptar amb una seu tan propera a l'activitat marítima". Així mateix, va apuntar que tant la inauguració del local ahir com la regata que se celebrarà al setembre, "seran les dues cites que situaran l'estació nàutica en el mapa turístic".

UN CONCERT DE PEL·LÍCULA

text i foto REDACCIÓ

El passat diumenge 8 d'agost a les 22.00h va ser moltíssim el públic que es va aplegar a la plaça de Sant Bertomeu, tot i l'amenaça de pluja, per a gaudir d'un excel·lent concert que la Banda de Música de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" sota la direcció de Pablo Anglés amb la col·laboració de la Regidoria de Cultura havia preparat sota el títol "La música al cinema".

Una acurada selecció de bandes sonores de pel·lícules que van des de "Rocky", "Love story", "El padrino", "ET", "Regreso al futuro" passant per "Hook", "El rey león", "La vida es bella" fins a "Gladiator" i "Piratas del Caribe" juntament amb el muntatge visual a càrrec del músic David Tena van fer gaudir d'una exitosa combinació de música i imatge que tot i la pluja final, els presents van permanèixer asseguts sense moure's del seu lloc i es que la divertida presentació de músics com David Gilabert i Alba Pinto sobre la catifa roja, a més de la presència de personatges com Rocky o Corleone de mans de Carles Ferreres així com de les estàtues dels Òscars cedits per la Falla Els Cremats van crear un ambient acollidor del qual el públic es va veure partícip en tot moment.

L'ARJUP A L'AIRE

text i fotos D.L. & L. C. PENYA L'ARJUB

El passat 31 de juliol a partir de les 19h, la gent de la Peña L'Arjup va trencar amb la monotonia de les tardes benicarlandes amb una innovadora proposta: L'ARJUP A L'AIRE. Tallers infantils, jocs inflables, classes i exhibicions de ball, comerç al carrer... van ser algunes de les activitats que van entretenir a joves i adults en el ampli recinte de les penyes.

Totes aquestes activitats, juntament amb un sopar "de torraeta" i una verbena que va durar fins la matinada van fer que gent de totes les edats pogués gaudir d'una tarda de dissabte diferent.

La Comissió de la Peña, que portava ja varios mesos treballant en l'acte, juntament amb l'Àrea de Benestar Social de l'Ajuntament de Benicarló, es van mostrar molt satisfets tant de l'èxit d'organització, com de participació, i agraeixen des d'aquí la col·laboració de diverses entitats locals que hi van participar, com l'Associació de comerços, el Gym Madison, l'Escola de Dança Carlos Sevilla i Entrevents. Amb

tot això, s'espera poder comptar amb tots ells i amb tot aquell que vulguia participar l'any que ve, per tal de que L'Arjup a l'aire torne a ser un any més, una proposta entretinguda, diferent i en família.

El passat diumenge 8 d'agost a les 22.00h va ser moltíssim el públic que es va aplegar a la plaça de Sant Bertomeu per a gaudir d'un excel·lent concert de la Banda de Música de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló"

El retorn d'aquest tipus de concert a la programació d'estiu i l'acceptació del públic mostrada amb els seus continus aplaudiments asseguren la continuïtat d'aquest espectacle en properes edicions on els músics de la Banda de Benicarló no deixaran de sorprendre'ns i és que pensàvem que ho havíem vist tot?

JA COMENÇA?

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Estic en condicions de dir que, efectivament, se'm cau la cara de vergonya de les setmanes que fa que no escric. Però encara hi ha una cosa molt pitjor que ningú no es pot imaginar el càstig psicològic que suposa. Segueixo dient que reconec, sense cap tipus d'embús, la meua inabastable mandra i la poca espenta. Aquestes dues característiques les porto al damunt des del dia que vaig nàixer, així que es podria dir que algun avantpassat –la identitat del qual desconec– va traspasar a la meua sang una mena de gen molt apanyadet que em fa fer aquestes coses de forma absolutament inconscient i intuïtiva. Però la cosa que més m'ha tocat i m'ha deixat psicològicament fet una pelleringa ha estat l'actitud de l'amo. El seu passotisme i el fet de no dir-me absolutament res, ha minat la meua moral de tal manera, que no tinc més remei que posar-me a escriure si no vull acabar –tot salvant les distàncies– com Bobby Fischer. La seua actitud ha estat tan subtilment demolidora, que no només ha pogut amb els meus trets genètics més acusats, sinó que ha aconseguit que no estiga tranquil damunt del sofà o de la gandula. Així que torno a ser ací, esperant omplir tota la pàgina sobre algunes coses de futbol local. Com que no tenia res per informar al respectable lector d'aquesta pàgina, havia pensar parlar de la influència, ara que s'ha posat tan de moda, dels sants locals en el nostre futbol. Volia fer una prova per tal de comprova quin dels dos sants que es disputen la festa local és més aficionat al futbol i ha fet més coses pel nostre CDB. Però em sembla que ho deixaré per a una altra ocasió perquè aquest matí, de sobte, se m'ha obert el cel i he trobat una petita

Així que torno a ser ací, esperant omplir tota la pàgina sobre algunes coses de futbol local...

mina que farà que aquesta pàgina pugui ser omplida sense dificultats.

Efectivament, avui m'ha arribat una missiva del club de la meua vida on, sense informar-me de res ha fet que estiga una mica més tranquil al respecte. Fins ara només havia sentit notícies poc agradables, com ara que només hi havia set jugadors entrenant, que hi havia hagut una fugida de personal a equips de poblets golfístics, que un equip de segona regional havia anat a buscar jugadors del Benicarló... Tot plegat unes notícies poc esperançadores. També vaig confrontar l'edició de notícies que feien referència a la composició de la plantilla del CDB i la de l'equip de segona regional, i hi havia algunes coincidències. No sé com s'haurà acabat la cosa. També m'han dit que l'equip de segona regional li va dir al Benicarló que si volia algun jugador, que n'agafara dels que a ell li sobraven. Tot un detall que parla molt de la categoria i generositat dels de segona regional. Jo voldria entendre-ho, però no puc. No m'entren al cap algunes coses que espero que al llarg de la lliga es vagin aclarint i que el temps

pose a cadascú allà on ha d'estar.

Torno a la carta. Bàsicament ens informa als socis que ja podem anar a pagar els carnets per a la propera temporada i que no han pujat de preu. He trobat una paraula nova que encara no havia sentit mai. Qualifica els carnets de "rojoazulinos". No sé d'on ha sortit aquest "palabro", però he de reconèixer que no m'agrada gens ni mica. El carnet s'ha de fer efectiu a una entitat bancària i suposo que després ens el donaran els dies de partit. Aquesta fulla no informa dels partits amistosos ni de la composició de la plantilla, però ens diu que hi haurà moltes sorpreses al llarg de la temporada i que l'objectiu és recuperar la categoria perduda la temporada passada. La carta acaba dient que tot aquell soci que porte un de nou, obtindrà un vint per cent de descompte en el preu del seu carnet. És a dir, que amb cinc socis nous, carnet de bades.

Això és tot. Ja sé que no he acabat la fulla, però estem a l'agost, fa calor i estic sotmès a una pressió invisible però intensa que no em deixa viure. La propera setmana, més informació.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

En primer lloc, vull felicitar-la per la bonica portada de la passada Veu de Benicarló. Sant Bertomeu amenaçant amb el seu ganivet i sant Antoni i el seu porc poc menys que reptant-lo. Preciosa la metàfora. El tema és d'aquells que tenen el seu què. Una discussió bizantina en què els polítics i la classe opinadora benicarlonda en general esmercen tots els seus esforços amb un entusiasme –i no és cap tòpic- digne de millor causa. Al pobre sant patró li han fet i li fan de tot. Però de tot. La processó de matí, la processó de matí. La processó de vesprada, la processó de vesprada. Un alcalde decideix llevar-li el ganivet perquè diu que això és un símbol que pot incitar a la violència, doncs se li lleva el ganivet i no diu res. Que un altre va decidir que no seria festa local el seu dia, i no ho va ser. Que més endavant va tornar a ser festa, doncs festa. Què ha de fer el bon Natanael? Callar i contemplar aquest seu poble com el que és (som), un veritable esperpent. Ara l'equip de govern ha tingut la pensada que per a l'any que ve tornaran a obrir les botigues i els bancs el 24 d'agost. Ja que estic ací, senyora Garcia, diré la meua. O les meues. En primer lloc, considero que fem riure la comarca i el món sencer –un poble com Benicarló, més de vint-i-cinc mil habitants- no fent absoluta festa el dia del patró; m'he criat pensant-me que era el dia de la festa grossa, mudant-me, anant a vore la processó (com ens agrada participar passivament de les coses), fent el vermut i dinant tota la família junta amb un menú especial (dos gambetes saladetes i alguna llandeta de musclos, no es crega). Però ara no, hi haurà paisans

meus que no podran fer ni això. Hi haurà? He dit hi haurà? Doncs m'he equivocat. L'estiu, la "globalització" en general, fa que a hores d'ara, any 2010, hi haja supermercats que obriran el dia de sant Bertomeu i els seus treballadors, doncs això, tampoc faran festa. A més, ara ens queixem que es perdran tradicions. Però ací hi estem acostumats. Es va perdre sant Gregori i es va perdre sant Antoni i ara, no vull agarrar cavalla, però la missa major més gran es fa per falles. Sí, som un poble sense personalitat, no li pegue més voltes. La meua proposta inviable seria no fer festa el dia de la constitució, ni el 9 d'octubre i recuperar el segon dia de Nadal sempre i el dilluns de Pasqua sempre i que els xiquets els dia de sant Nicolau trencaren olles i menjaren xocolata i cantaren allò de sant Nicolau varón (o barón?) bendito confesor de Jesucristo... Però com això no pot ser, que facen el que els done la gana. Mentre puga, Nostre Senyor em done salut, enteniment i no tinga necessitat de treballar, em mudaré, aniré a vore la processó, faré el vermut i dinaré fent algun extraordinari (una botelleta de sidra o alguna cosa així). Visca sant Bartomeu! I sant Antoni, i sant Gregori! I com va dir aquell que diu que algú ho havia de dir, morin les festes que no són nostres! I vosté ja m'entén, veritat?

Veu, senyora, jo sóc com tots aqueixos. Podria anar perfectament a qualsevol tertúlia radiofònica perquè com tants altres que escriuen en els mitjans de comunicació locals em considero capacitat per parlar de tot sense dir res de substància. Què li sembla? Acabo. Algunes coses que m'han cridat l'atenció de la darrera Veu. Per exemple, el titular que assegura que ens quedarem amb un "patrimoni menys"; això ho llig un foraster que no sap de què va la cosa i es pensa que s'ha enderrocat un edifici amb un incalculable valor arquitectònic. I que va! Ja era hora, ja. Però permetam que torne a insistir en allò que vaig comentar no sé quan o no sé si vaig comentar. L'equip de govern diràs que s'apunte una victòria amb l'enderroc de les famoses naus de l'antiga fàbrica de Fontcuberta. I no és així. Caldria mirar qui va adquirir el compromís de tirar al terra tot aqueix munt de formigó i qui ho havia de pagar, qui va ser el responsable que en el seu moment no es tiraren i que no pagara qui havia de pagar. Queda clar, no? S'ha assumit alguna responsabilitat política? És molt bonic amb diners dels altres deixar fer, però si li grataren la butxaca a algú, no les mamaríem tan dolces. Ara paga el poble i el dia de demà, ja cobrarem. Qui fie, que mire qui fie i a cobrar a casa Mangales. Tira, home, tira. Això és allò que els catalans diuen fer passar bou per bèstia grossa. Trobo, que si igual s'havia de fiar, el mateix tracte s'haguera pogut fer amb l'anterior propietari i ens haguérem estalviat alguns anys de viure amb el permodo aqueix.

Ja m'he acalorat. Deixem-ho ací, va, deixem-ho ací.

Per cert, què li ha passat al pelegrí? Que ha tallat abruptament el seu viatge? Que no em faça patir més, per favor!

DENUNCIEN EL CONVENI AMB L'ASHLAND

text NATÀLIA SANZ

Benicarló es 'rendirà' davant la indústria química Ashland Chemical Hispania S.L. si finalment el ple dona llum verda a l'acord que l'equip de govern ha signat amb l'empresa.

És la impressió del grup municipal socialista, que ha qualificat de burla "per als benicarlondos" els pactes arribats amb la química a la qual asseguren "se li atorga una patent de cors al permetre la seua ampliació en edificació i producció i també que es perpetua in *secula seculorum*". Enric Escuder, portaveu dels socialistes benicarlondos, assegura que entén que s'aporten prerrogatives a favor de l'empresa per a facilitar el seu trasllat, encara que consideren crucial que el document incorpore dates definitives per al trasllat, i penalitzacions en el cas que no es produïra. "Si no s'assegura el trasllat, no hi ha benefici per als benicarlondos", va lamentar Escuder. Segons el grup municipal socialista, el conveni que pretén aprovar l'executiu local "està condicionant per a tota la vida el PGOU i també el creixement residencial" donades les condicions arribades amb l'empresa i que passen per que "al sòl residencial que té afegit se li dona la màxima volumetria, el 0'75, deixant-lo lliure de càrregues urbanístiques a excepció del vial confrontant, i possibilita subrogar a un tercer el conveni". Referent al trasllat, el document consigna que "és prorrogable, no estableix cap penalització si no es trasllada, consolida totalment l'ús industrial, possibilita el creixement urbanístic fins al 40%, una cosa que ara no té".

D'aquesta manera, els socialistes consideren que "les grans promeses de traure les olors del casc de Benicarló es converteixen en aigua de borraines".

Escuder va explicar que, a més, "l'ajuntament es compromet a gestionar directament el nou terreny, urbanitzant-lo i aprovant el seu desenvolupament, gestionarà l'adquisició d'un terreny per a la indústria amb localització preferent, adequat a les necessitats de l'empresa i a preu raonable, i finalment es compromet a aconseguir totes les ajudes que estiguen en el mercat per part de les administracions públiques". No obstant això, el colofó pel que sembla dels socialistes arriba després de nou pàgines de compromisos quan esgrimeix que "la no consecució de totes les anteriors condicions en un termini determinat, no suposarà incompliment, per tant si acaba el termini i l'empresa no ha complit amb el conveni no passa res", va dir Escuder. Així, l'equip de govern de Benicarló proposa un conveni a 45 anys: 30 de màxima producció i altres 15 per a realitzar el trasllat. No obstant això, "el document està ple de prerrogatives per a l'empresa i, per contra, en cap moment s'assegura la reubicació de l'empresa". La formació socialista penjarà en la seua web el document amb la finalitat de que la ciutadania puga conèixer les condicions de l'acord i opinar.

Cal recordar que el passat mes de juliol, el regidor d'Urbanisme va anunciar la prompta signatura d'aquest conveni. Antonio Cuenca va explicar que la proposta que s'havia fet és donar un termini a l'empresa de 30 anys perquè cerque una nova ubicació "perquè no pot exercir la seua activitat tan prop de la població". A més el conveni contemplava, segons l'edil, 10 anys perquè finalitze el seu complet desmantellament de l'espai que ocupa en l'actualitat. En contrapartida, el consistori crearà sòl urbà "en una zona més allunyada perquè ells es puguen traslladar". Cuenca va assegurar que aqueixos terrenys ja estan contemplats en la revisió del PGOU que en aquests moments s'està tramitant.

Els socialistes consideren que "les grans promeses de traure les olors del casc de Benicarló es converteixen en aigua de borraines".

BENICARLÓ RECUPERA EL SEU PASSAT AGRÍCOLA I COMERCIAL

text REDACCIÓ

Benicarló ha començat a recuperar l'esplendor d'un dels monuments que més parlen del seu passat agrícola i comercial. L'antic Magatzem del Mar, dipòsit dels 'bocois' de vi amb destinació a l'exportació i situat al costat del port, ja està en obres gràcies al Pla Confiança, que aportarà el més de mig milió d'euros que fa falta per a retornar l'estabilitat a la nau preindustrial, erigida al segle XVIII.

Les obres tenen un termini d'execució "de sis a set mesos", segons va anunciar l'edil d'Urbanisme, Antonio Cuenca. "Es tracta d'un projecte que va executar l'Ajuntament amb la finalitat de donar ús a una nau emblemàtica del municipi; l'objectiu inicial era recuperar una de les activitats econòmiques en auge durant el segle XIX, com ho era la producció vinícola", va detallar el regidor. A més, va afegir que "antany el carrer del Mar estava ocupada per cellers vinícoles de gran valor i vam veure que amb el pla Confiança teníem la possibilitat de poder recuperar una mítica construcció com aquesta". Els treballs de millora s'han adjudicat a la mercantil Beca. "L'actuació consisteix a donar rigidesa a l'estructura utilitzant fonaments amb zapates, augmentar la resistència dels pilars i arcs, així com substituir la coberta", de la qual dos trams de la nau han desaparegut. L'obres també s'encarregaran de pavimentar de nou el sòl i adequar les instal·lacions per a fer-les accessibles. L'objectiu del consistori és restaurar el conjunt per a destinar-lo a sala polivalent.

El Ví Carlón va tenir gran importància per a l'economia benicarlanda a la fi del segle XIX. A pesar

que la ciutat va comerciar des d'antic amb els vins que produïa, no va ser fins a aqueixa data quan el magnífic resultat dels llauradors benicarlando va començar a ser apreciat fora de les fronteres comarcals. Les referències documentals del vi benicarlando es remunten a la Reconquesta, en ple segle XIII. Entre el XVI i el XVII, se cita la producció de vi blanc, qualificant-lo diferents cronistes d'excel·lent. Ja en el XIX, Pascual Madoz parla d'un vi negre, dolç i sec, de bon cos. L'ajuntament va comptabilitzar la producció en 1 milió d'arroves castellanés, de les quals es destinaven per a exportació 865.568. Era, per tant, el cultiu més important del terme municipal i el qual aportava els majors ingressos a l'economia local. El Carlón era un vi semblat en la seua forma d'elaborar a la dels anglesos i francesos, a tradició dels vins grecs. De fet, la major part dels industrials del vi del segle XIX eren d'ascendència irlandesa o francesa (White, O'Connor, Mac Donell, etc.).

En aqueixa època, coetània dels magatzems que ara es restauren, el Ví Carlón s'exportava per vaixell a diversos ports espanyols, França i especialment a Anglaterra". En Argentina són molts els tangos que parlen popularment del Carlón com un vi antic i popular que beure amb alguna olla de gallina o, com recentment arreplega el cantautor argentí Luís Barrios. "Saldremos del puerto de Palos con tres carabelas, al agua pato, Pinzón, y apure ese vino carlón..." Tal era el volum que arribà el comerç dels vins benicarlantos, que es va crear en la ciutat la Companyia del Port, constituïda per empresaris locals disposats a aportar cabdal per a la construcció d'un port comercial que permetera donar el salt definitiu a l'exportació del producte. D'aquestes dates és també altre magatzem comercial que es troba situat enfront de la nova llotja de peix, integrat en unes naus industrials que si ningú ho remeïa seran enderrocades en breu. En 1890 es van exportar des del port de Benicarló 17 milions de litres de Ví Carlón, produïts en el terme municipal i en els veïns. La plaga de la filoxera a la fi del segle XIX va iniciar el declivi d'una pròspera economia que, malgrat tot, encara va intentar superar la crisi a principis del segle XX. Avui dia l'únic vestigi del Ví Carlón, a més dels tangos argentins, són els antics magatzems de la mar. Uns, de propietat municipal, han començat a restaurar-se. Els altres, en mans de particulars, seran enderrocats en breu. I amb ells Benicarló perdrà una part important d'un passat gloriós lligat a la història agrícola de la ciutat.

ve de la pàgina anterior

membres de les penyes, les dutxes podrien rajar directament mojitos bacardí, culetonets de uisqui o mesures de vodka amb llima. De res, s'ho poden anar pensant.

LES PASSAREL·LES

També es pot comprovar com fins i tot es permet que les passarel·les que unien la platja amb les dutxes han estat abandonades i posades a disposició de corcs, rates i altres animals que hi desitgen fer nius. És clar que també es pot reutilitzar això. Però el millor ús que se'ns acut és fer una foguera el dia de sant Antoni i poder torrar així alguna petxina. Com som de grollers! I si ens hem embrutat les espadenyes i els peus pel carbó sobarnta només cal ficar en marxa els rentapeus que hi ha al costat.

CARTELL

I per si la foguera de dalt no tenia prou combustible, amb una mica de palla, que n'hi ha molta al seu voltant, i el cartell de les obres de la instal·lació provisional del col·legi Eduardo Martínez Ródenas, que va fer el nostre il·lustríssim, ja es poden donar per satisfets per acabar de torrar les petxines de dalt. Per què... no va dir algú que allò que no servia al fem?

OBRES

Ací, les úniques obres que van a bon ritme són les de la reforma del col·legi La Salle. Ha sigut posar-se i en tres mesos ho tindran tot fet. En canvi, per pegar una paletada en qualsevol centre públic la nostra benvolguda Administració s'ho ha de rumiar dies i dies, mesos i mesos, anys

i anys i fins i tots lustres i lustres. No podem ser tots iguals.

PALMERES

Dos tafaners han fet una juguesca. Un diu que acabaran d'arreglar les palmeres de l'avinguda del Papa Luna abans de festes d'agost i un altre diu que també, però que de l'any que ve.

EL TAPAT

Diu una altre tafaner que açò de la polèmica santoral que s'ha engegat per la desapareguda festa de Sant Bartomeu és tot una cortina de fum per desviar l'atenció. Així, molt malt pensat ell, ha conjecturat que tal volta ha estat una maniobra d'algú per entronar encara més el nostre faraó. I és que després d'haver fet de tot, fins i tot de caganer, ara només li faltava arribar a sant. I a fe que ja ho ha aconseguit.

EL TAPAT (i 2)

En canvi, un altre tafaner diu que no. Que, tot i reconèixer que ha fet de tot, cap de governació, cap de policia, cap

d'urbanisme, cap d'alcaldia, cap... i ha manat fer tota mena de construccions, inclòs el mausoleu de la platja de la constitució, la polèmica no ha estat culpa seua. I és que segons ha pogut esbrinar que les u sant el celebra per San Antonio de Padua. Al Cesar el que és del Cesar i a Déu el que és de Déu. No li ho podem encolomar tot al nostre faraó.

Més polèmica

Uns altres que també s'han apuntat a la polèmica santoral, els de Izquierda Unida. I també estan en contra del canvi festiu. Això sí, a banda de les ja conegudes raons "socials", com el facebook, les democràtiques, per la falta de consens i les patronals, és el nostre sant patró, n'aporten una altra d'històrica: ens la va atorgar Carles I fa cinc segles. Les esquerres ja no són el que eren. Ja ho vam dir la passada setmana, el món a l'inrevés. Compte, no estem criticant ningú. Que no hi haja malentesos. Cadascú pot dir allò que li calga. Faltaria més. Només estem constatant, com ja va dir Bob Dylan que "els temps estan canviant".

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

QUANTA, QUANTA MERDA!

En plena campanya turística (?) la "desembocadura" del Barranquet fa veritable fàstic. S'amuntonen les ampolles de plàstic buides, una espessa capa d'alguna cosa similar a algues s'apodera de tota la zona humida, hi ha cadires de platja trenades, bosses de coneguts supermercats surant... i els ànecs, pobres meus, suposo que s'hauran mort o hauran decidit canviar de residència i fer cap a algun lloc més net. Llevar tota aquella merda és faena d'un matí, però a Benicarló no hi ha disponibilitat de poder endreçar un espai tan emblemàtic. Ara que, els forasters que vénen ja saben qui som, no?

PROPOSTA A LA COMISSIÓ DE FESTES

Un tafaner proposa que la Comissió de Festes per al proper any varie el recorregut de dames, reina i resta de companyia i que els facen pegar la volta per tot el poble. Així, diu, l'Ajuntament es preocuparà de tindre les coses en condicions i fins i tot es farà alguna millora, tal i com s'ha fet amb la rotonda de la plaça de la Mare Molas (tot l'any aturades les obres i ara amb presses i corrillos, tira) o amb el solar que ha quedat de les antigues naus de la fàbrica de Fontcuberta. Queda dit.

QUI ÉS ANTONE?

Molts benicarlandos es pregunten qui és aquest enigmàtic personatge que amb el seu esprai de pintura

generalment negra està empastifant façanes i mobiliari urbà amb el seu nom. Hi ha alguna denúncia presentada? Està actuant d'ofici la policia? Es tracta d'una marca d'identitat benicarlanda? Per què Antone no es pinta el menjador de sa casa? És més, per què no es pinta els seus collons?

DUTXES

Els tafaners pensem que tot allò que no es veu, no existeix. Si, per exemple, se'ns haguera dit que les dutxes que abans aprofitaven per llevar-se la saldor el banyistes de les nostres platges s'han dut a reciclar, dons ens ho haguérem cregut i ben contents. Però, que va, al nostre Ajuntament s'ha perdut allò que s'anomena decòrum i aquests utensilis no s'han venut ni per al ferro vell i qualsevol veí pot contemplar-los si s'apropa a la zona esportiva de les pistes d'atletisme. Cal ser discrets, senyor meus. Si les hagueren amagades ben amagades, no diríem res i ens ho empassaríem, però, ja no ens ve d'ací.

REUTILITZACIÓ

Un tafaner proposa que aquestes festes es reutilitzen les dutxes per posar-les al costat del recinte de penyes. El jovent podria refrescar-se i acabar de passar més d'una gatera. És més, es podrien fer els concursos de miss samarreta mojada i míster calçotets amb nicotina arremullada sense cap dispendi. Es podrien aprofitar les preses d'aigua que segur que queden de l'antic provisional (?) col·legi Eduardo Martínez Ródenas. I si tinguérem algun tècnic entre els

HOMES DE TOTES LES CLASSES

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

ISABEL – CLARA SIMÓ.
Homes.
Edicions Bromera. Alzira. 2010.

l'univers masculí com a protagonista. La portada del llibre, ideada per l'editorial, el títol del llibre, així com la coneguda militància feminista de l'autora, pot portar a una certa confusió sobre el seu contingut, però ella ho deixa ben clar en la nota prèvia als relats. Escriu: "Si m'hi he

acostat, literàriament parlant, ha estat amb afecte, intentant entendre'ls. I de vegades, és clar que sí, condemnant-los.

Són els nostres companys, els nostres amics, els nostres germans. Els estimem i els blasmem, els mirem horroritzades i els abraçem entenedrides."

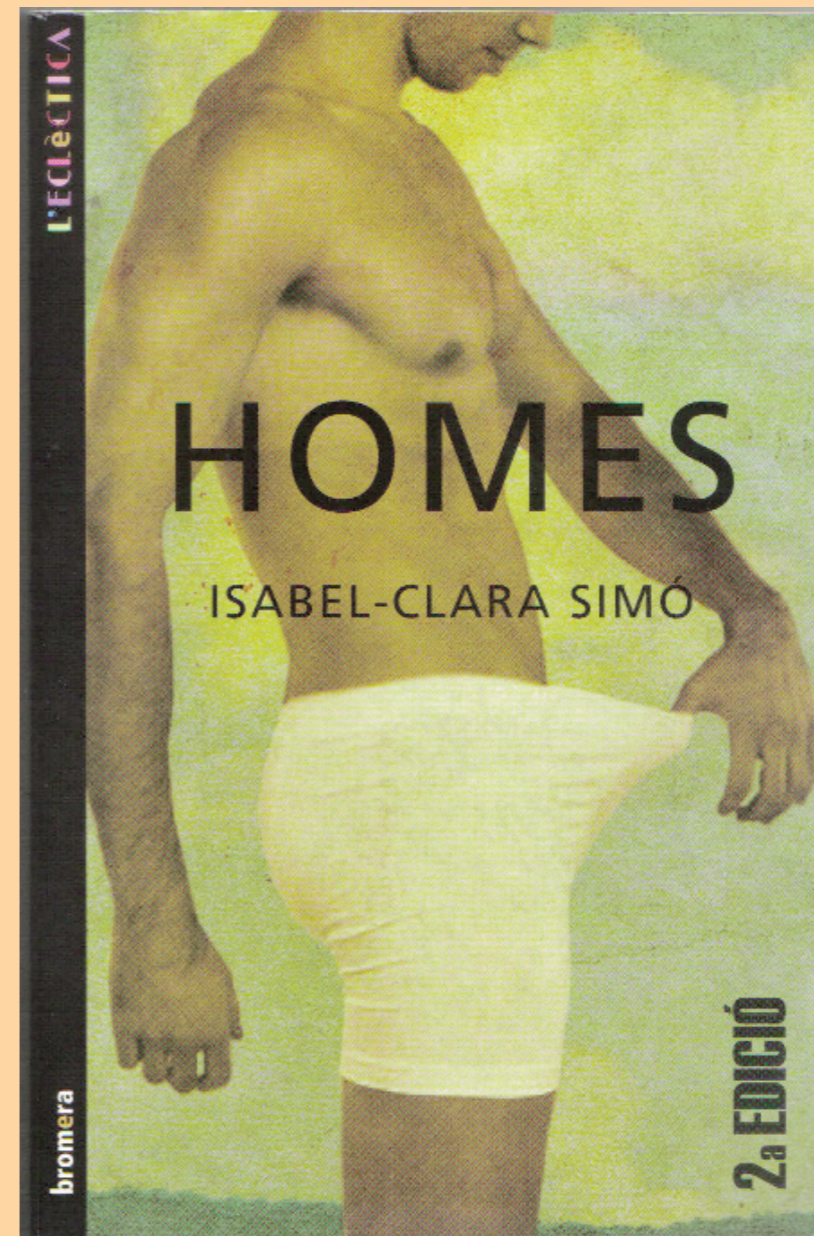
I així és, el llibre presenta homes de totes les classes i en totes les situacions. En el primer dels relats "La desgràcia de ser homes", presenta l'home sotmès a la contradicció entre el nou model de societat, la seua formació, i l'actitud de les dones. A "L'atòmic" veiem una història en què s'explica la manera de divertir-se els homes tots sols. Apareix l'home maltractador a "Què has fet aquest estiu", però també l'home injustament tractat per les lleis a "La fi del món". A "El senyor Tomàs" es trenca el tòpic del vell bo, i trobem un ancià ple de crueltat. Hi ha desitjos insatisfets com a "Els pes de la cultura" o "No m'agrada la meua dona". Personatges miserables com en "L'anell". Fills que van allunyant-se dels pares com a "Desarrelament". O petites joies literàries com "La bicicleta groga".

L'autora es serveix per a escriure aquestos relats de diversos punts de vista narratius, la primera i la tercera persona, i també de diversos gèneres literaris, des del gènere epistolar, a l'entrevista passant pel monòleg interior, la qual cosa li permet una gran varietat de registres i presentar-nos el món des de diferents vessants.

D'altra banda són molt interessants els finals dels relats, de vegades sorprenents, de vegades inquietants, que sovint conviden a una relectura de la

història. L'autora utilitza magistralment el recurs de la ironia, que origina un cert distanciament en algunes històries reduint la càrrega de dramatisme i produint fins i tot una certa tendresa.

"Homes" és un magnífic llibre de relats, d'una gran qualitat literària, escrit amb un estil àgil i clar i de lectura absolutament recomanable.

Isabel – Clara Simó va publicar l'any 1997 Dones, conjunt de narracions que pretenia reflectir el món de les dones, amb el qual va tenir un èxit considerable i que va ser portat fins i tot al cinema per Judith Colell. - El llibre ha estat reeditat enguany una altra vegada per Edicions Bromera. -

Ara l'escriptora d'Alcoi ha volgut fer el mateix amb el món dels homes, amb vint – i – dos històries que tenen

Un país de músics

Així era com, des de sempre, s'havia conegut al nostre país. Aquesta és la història d'un país que tenia el nombre més gran de músics federats de l'estat espanyol i, per obra i gràcia de l'obsessió "cultural por los grandes eventos" (la fórmula 1, l'americans cap i la vinguda papal, per ficar els exemples més il·lustratius), va veure complagut el desig d'algun il·luminat de convertir la música en la maria de totes les maries.

I així, un país amb un color musical especial, on no es podia entendre cap acte, del tipus que siguera, sense l'acompanyament d'una orquestra simfònica, d'una banda, d'una xaranga o, fins i tot, de músics de carrer, va veure convertida la seua vida diària en gris i desangelada

Va ser així com, les grans collites de grans músics, sense oblidar-nos dels xicotets que omplien les escoles musicals arreu de tot el nostre país i bressol dels anteriors, que al llarg de la història havia tingut el nostre país, orgull per nosaltres, i enveja de la resta de països, van desaparèixer per sempre més.

745

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

musical.

Al final ja no va quedar res d'aquella tradició tan estimada pels valencians com era aprendre a tocar un instrument, quasi abans de llegir, per integrar-se després a la banda del poble (en tots els pobles valencians sempre hi ha hagut, almenys, una banda de música). Ara és difícil trobar cap músic a les famílies valencianes.

La xicoteta història que ara fa d'editorial pot ser una aproximació bastant exacta del futur que té la nostra música popular si el decret de retallada salvatge de fons per escoles de música i conservatoris municipals, de Font de Mora, és compleix.

I d'aquesta manera va ser com, per obra i (des)gràcia d'uns consellers, més preocupats en sortir a la tele al costat de l'Eclestone i Ferrari, i que es van desentendre de les nostres arrels culturals i populars, van fer caure, una darrera de l'altre les escoles musicals i conservatoris municipals on, des de ben menuts, els valencians havien acudit a rebre la seua formació

laveubenicarlo@terra.es

Carxofa: per els músics de la nostra banda, la de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló, per l'excel·lent concert de música de pel·lícules que va oferir-nos el passat diumenge la nit, tot i la molesta pluja que va acompanyar les últimes peces. I també extensible a la gent que hi havia que, com els músics, va aguantar estoicament, sense alçar-se de la cadira, fins al final del concert. Moltes gràcies.

Panissola: no sabem qui ha estat l'il·lustre que va pensar en fer la desgavellada i irracional retallada de fons "musicals", però certament s'ha lluit. Sembla que ací les úniques tradicions que tenen cabuda són aquelles que donen rèdit televisiu i fan un soroll fragorós. Que els nostres menuts aprenguen música no surt a la foto. Doncs retallem brutalment les subvencions als qui han mantingut les tradicions musicals al nostre país, les bandes i les seues escoles musicals i els conservatoris municipals. Vergonyós.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____
Població _____ CP _____ Telèfon i a/e _____ @ _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de **75,00 euros** (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24 euros anuals

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12.580 Benicarló)

Signatura _____, d _____ de 201 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de compte _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a **La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 75 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 o correu ordinari el comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

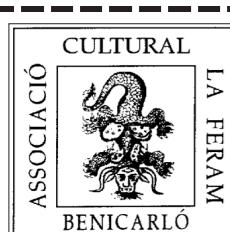
Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

